

Dr. Gavril Paraschiv
Dr. Daniel-Ștefan Paraschiv
Dr. Ramona-Gabriela Paraschiv

DROGURILE – UN PERICOL PENTRU ORDINEA JURIDICĂ
NAȚIONALĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ

Dr. Gavril Paraschiv
Dr. Daniel-Ștefan Paraschiv
Dr. Ramona-Gabriela Paraschiv

DROGURILE

UN PERICOL PENTRU ORDINEA
JURIDICĂ NAȚIONALĂ ȘI
INTERNAȚIONALĂ

Copyright © 2014, **Editura Pro Universitaria**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
Editurii Pro Universitaria

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul
scris al **Editurii Pro Universitaria**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PARASCHIV, GAVRIL

**Drogurile : un pericol pentru ordinea juridică
națională și internațională** / dr. Gavril Paraschiv, dr.
Daniel-Ștefan Paraschiv, dr. Ramona-Gabriela Paraschiv.
- București : Pro Universitaria, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-26-0027-3

I. Paraschiv, Daniel Ștefan

II. Paraschiv, Ramona Gabriela

343.575

CUVÂNT ÎNAINTE

Aspectele tratate în prezenta monografie sunt de strictă actualitate având în vedere actualul context internațional și la nivel național, caracterizat prin creșterea consumului de droguri, cu deosebit de grave consecințe pentru utilizatori și profituri uriașe pentru producătorii și traficanții de asemenea substanțe, care, obținând venituri deosebit de mari din activitățile ilicite desfășurate, le investesc în special pentru dezvoltarea criminalității organizate transfrontaliere.

După prezentarea anumitor considerații privind noțiunea și caracteristicile drogurilor, în monografie sunt relevate unele particularități ale celor mai frecvente substanțe stupefiante, astfel încât cititorii să poată avea cunoștințele necesare pentru a evita capcanele menite să-i transforme în consumatori.

Apoi, se realizează un tablou succint al situației traficului și consumului de droguri în diferite regiuni ale lumii, cât și în România, după care sunt indicate unele procedee folosite de traficanții și distribuitorii de droguri pentru ascunderea „mărfii” și evitarea organelor care acționează împotriva unor asemenea activități ilegale.

Referindu-se la riscurile rezultate din consumul de substanțe stupefiante, autorii reușesc să prezinte publicului larg consecințele dezastruoase asupra personalității, sănătății, vieții profesionale și sociale a celor care devin dependenți de droguri. Totodată, aduc la cunoștință și consecințele în planul răspunderii penale pentru cei care încalcă regimul juridic al substanțelor stupefiante.

Remarcabile sunt și propunerile de modificare și completare a *Legii nr. 134/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse*

susceptibile a avea efecte psihoactive, astfel încât reglementările cuprinse în aceasta să aibă o mai mare eficiență în ce privește lupta împotriva fenomenului „etnobotanicelor”, avându-se în vedere că, după adoptarea respectivei legi, consumul nu a scăzut, ci dimpotrivă este în continuă creștere.

Aspectele de *lege ferenda* prezentate sunt deosebit de utile judicios argumentate științific și pot să contribuie neîndoielnic la combaterea consumului de substanțe noi cu efecte psihoactive într-o mai mare măsură.

În final, se face referire la măsurile de prevenire a traficului și consumului de droguri, adoptate la nivel global, european și național. De asemenea, se subliniază necesitatea cooperării internaționale pentru eradicarea acestui fenomen, adoptându-se, de către state, strategii comune în acest sens.

Ca o concluzie generală apreciem că monografia conține informații științifice remarcabile, utile atât teoreticienilor, cât și practicienilor drepturilor, dar în mod deosebit publicului larg care, citind această carte poate să înțeleagă riscurile majore care decurg din producția, traficul și consumul de substanțe stupefiante, ceea ce ar fi de natură a contribui la reducerea acestui flagel.

Prof. univ. dr. Ioana VasIU

INTRODUCERE

În goana lor după bani, producătorii, traficanții și distribuitorii de droguri sunt în continuă căutare de consumatori pe care-i atrag profitând de inocența lor – mai ales a tinerilor – și de lipsa de documentare asupra efectelor dezastruoase ce apar ulterior consumului și instaurării dependenței care-i transformă în oameni lipsiți de orice control și de voință, astfel că-și risipesc toate veniturile, averea lor și a părinților, ajungând apoi să fure, să tâlhărească ori chiar să omoare pentru procurarea banilor necesari cumpărării „dozei” fără de care nu pot să trăiască, dar care-i conduce implacabil spre dezastru.

Odată cu prima doză, care de multe ori este oferită gratuit sau la prețuri foarte mici, (uneori este pusă în cafea sau în alte băuturi, fără știrea consumatorului), persoanele în cauză intră pe un traseu de iluzorie fericire (în realitate fără vre-un orizont benefic), îndepărtându-se de viața reală și, pierzându-și luciditatea, se îndreaptă cu pași repezi spre infernul plin de suferințe și de privațiuni în plan personal, familial, profesional, dar și social.

Concomitent cu distrugerea idealurilor, a viitorului, consumatorii de droguri transformă într-un adevărat calvar și viața celorlalți membri ai familiei, ajungând, în timp, să fie izolați și de colegi sau prieteni, în general de restul societății oneste. De asemenea, ei nu mai sunt utili nici la locul de muncă, neputând să facă față unei profesii onorabile, astfel că de multe ori apucă drumul infracționalității, parte din ei întâlnindu-i în penitenciare, urmare comiterii unor fapte penale, uneori foarte grave, ceea ce duce la

privarea de libertate și separarea de societate pentru perioade îndelungate de timp.

În situația tinerilor consumatori de substanțe stupefiante părinții se află într-o situație dramatică, de cele mai multe ori aceștia simțindu-se neputincioși în fața viitorului tragic pentru copii lor pe care nu reușesc să-i scoată de sub influența malefică a drogurilor, în ciuda eforturilor deosebite făcute în acest sens.

Uneori, denunțarea consumului de droguri la organele de justiție s-a realizat chiar de către părinții celor în cauză, conștientizând că nu mai au alte variante de a-i opri din drumul lor spre pieire, deși mulți din ei ar fi în stare să-și dea chiar viața pentru binele copiilor, în practică existând numeroase cazuri în care unii părinți au consimțit să ia asupra lor fapte penale (chiar și crime) comise de proprii copii, executând ani grei de închisoare.

Acei părinți la care rațiunea a înfrânt pentru o clipă sentimentele de așa-zisă „protecție” a copiilor, după ce în prealabil încercaseră toate metodele de convingere, tratamente costisitoare pentru dezintoxicare etc., au conștientizat cu durere că trebuie să le facă un rău mai mic pentru a-i scăpa de răul capital, pușcăria rămânând ultima variantă pentru a-i separa de cei care-i alimentau cu droguri și care, indubitabil, după „bunăvoința” de la început urcă prețurile pentru fiecare „doză”, speculând faptul că dependența de drog la victimele lor crește, fiind necesare tot mai multe substanțe stupefiante pentru a-și ameliora stările de sevraj, din ce în ce mai dureroase.

Este dramatic pentru un părinte să-și denunțe propriul copil și nu toți au luciditatea care să le învingă sentimentele puternice de afecțiune, de vinovată ascundere a adevărului, fiind de acord cu aplicarea pedepsei, cu pierderea libertății celei mai apropiate ființe, numai pentru a o readuce la viață.

Ei o fac însă și din disperare, întrucât nu mai era nicio cale de salvare pentru copilul lor care – datorită dependenței de drog – avea voința paralizată, nu mai era stăpân pe el, aluneca inevitabil către moarte.

Urmărind apoi reacția unor asemenea părinți în timpul judecății, se observă, la fiecare termen, cum figura lor plină de suferință și regrete pentru situația copilului denunțat de ei, imploră milă de la completul de judecată, dorind, cu sufletul plin de remușcări și împietrit de durere, libertatea celui pe care-l așteaptă din nou acasă, sperând, împotriva rațiunii, că poate acum va reuși să se smulgă totuși din mrejele otrăvitoarelor droguri.

În unele cazuri, după ani de detenție, consumatorii care și-au recăpătat voința și dorința de viață au renunțat la drog și s-au întors în familie, în general în societate, însă coșmarul perioadei de dependență și suferințele din închisoare îi urmăresc încă mult timp, ca și „cazierul” care-i va face să se simtă stigmatizați, astfel că trebuie multă străduință și eforturi susținute pentru a-și recăștiga onoarea și adevărații prieteni, plătind cu imense suferințe necugetarea din perioadele de rătăcire când au crezut greșit în „vânzătorii” de iluzii lipsiți de scrupule, a căror goană după un profit murdar frânge destine ce puteau să fie fericite dacă era mai multă luciditate și rațiune la început.

Adevărata tragedie se produce însă în celelalte numeroase situații când consumatorii de droguri n-au reușit în nici un fel să scape de dependență și au sfârșit prin trecerea în neființă, după lungi chinuri și după ce au degradat și viața celor din jur, pe care i-a lăsat mai săraci sufletește și, de multe ori, material.

Dacă tinerii, cât și ceilalți consumatori, ar ști de la început riscurile la care se expun, documentându-se mai mult cu privire la consecințe înainte de a accepta să se implice în caruselul acestui

miraj otrăvitor, producătorii, traficanții și distribuitorii de droguri n-ar mai reuși să-i inducă în eroare, furându-le, pe lângă bani, și viața lor normală dinainte de a se lăsa atrași în cursă.

Infractorii înrăiți din zona producției, traficului și distribuției de droguri n-au nici un Dumnezeu și distrug milioane de destine pentru lăcomia lor de a se îmbogăți prin metode total inumane, astfel că întreaga comunitate internațională și fiecare din statele planetei au responsabilități imense în anihilarea activităților criminale și pedepsirea aspră a celor care vând „moartea albă”, dar și în a-i educa pe oameni în sensul respingerii acestor daruri distrugătoare.

De asemenea, fiecare individ trebuie să fie mai vigilent și să depună mai multă stăruință pentru cunoașterea efectelor dezastruoase ale drogurilor înainte de a începe consumul acestora, protejându-și astfel propria persoană, dar și pe cei din jur.

CAPITOLUL I

CATEGORII DE DROGURI ȘI CARACTERISTICI ALE ACESTORA

Drogul este substanța, licită sau ilicită, al cărei consum (din motive medicale sau din alte motive), determină fenomene de dependență¹ și toleranță².

Produsele și substanțele stupefiante sau toxice, definite ca atare și prohibite de legislațiile naționale și internaționale, sunt denumite, în limbajul curent, droguri.

Cuvântul „drog” provine de la noțiunea de origine olandeză „droog”, care desemnează orice substanță utilizată în terapeutică datorită unor proprietăți curative, dar al cărei efect este, câteodată, incert și nociv pentru organismul uman.

Numele de drog îl poartă și două plante – un arbust cu flori gălbui (*Genista Albida*) și o plantă târâtoare, din familia leguminoaselor, ce crește prin pășunile montane (*Genista Oligosperma*) – fără însă ca ele să dețină proprietățile specifice conferite de alcaloizi și, ca atare, să fie supuse controlului internațional, precum drogurile propriu-zise³.

¹ Dependența este un fenomen caracterizat prin nevoia imperioasă sau persistentă de a continua utilizarea drogului, în ciuda consecințelor apărute în plan fizic, psihologic și social, în scopul obținerii unei stări de bine sau pentru a evita starea de rău generată de întreruperea utilizării.

² Toleranța este fenomenul de adaptare a organismului la prezența unei substanțe. Se manifestă prin scăderea progresivă a efectelor, determinând astfel necesitatea creșterii dozelor pentru menținerea efectelor.

³ Drăgan J., „*Aproape totul despre...droguri*”, Editura Militară, București, 1994, p. 41.